

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514202281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi K. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 685,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi sumu 165,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 26.1.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi a odporcovi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", Námestie legionárov 5, Prešov trovy konania vo výške 98,95 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta AK, Svidník, vedený vo E. G., č.ú. XXXXXXXX/XXXX, IBAN: D., SWIFT: D., VS XXXXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.4.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 658,40 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj na náhradu trov konania. Žalovaná suma pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vyfaktúrovaných v období mesiacov september až november 2012 vo výške 165,40 eur a z náhrady škody vo výške 493 eur za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia, pričom táto suma predstavuje rozdiel medzi ich predajnou cenou a tzv. akciovou cenou. Navrhovateľ uviedol, že predmetnú škodu spôsobil odporca tým, že získal mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov k zmluvám o pripojení sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, ale následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podaním zo dňa 13.5.2014 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporcu.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcovi a právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručil návrh na začatie konania, vyzval ich, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrili v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, aby vo vyjadrení uviedli rozhodujúce skutočnosti na obranu odporcu a pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a k vedľajšiemu účastníctvu nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.8.2014 poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce ochranu spotrebiteľa, ktoré sa majú použiť v prípade, že účastníkom právneho vzťahu je spotrebiteľ, prednostne aj v prípade, kedy by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ďalej poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo služieb na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Uviedol, že navrhovateľ vytvára len zdanie predávania mobilných telefónov samostatne za účelom, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Zdôraznil, že škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala. Vedľajší účastník nepoprel, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť navrhovateľovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, v ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a nie je tým porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Poukázal na skutočnosť, že v návrhu na začatie konania sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky (nárok na tzv. hovorné a nárok na zmluvnú pokutu transformovanú na náhradu škody). Záverom poukázal na judikatúru krajských súdov. Tiež uviedol, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované spotrebiteľské práva odporcu. Objasnil, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane odporcu len čo sa týka uplatňovanej zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p. dňa 18.9.2014 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 30.9.2014 o 9.15 hod. bude vo veci účastníkov konania vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd sa oboznámil s vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 13.8.2014 vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. S zo dňa 21.2.2012, listinou označenou ako detaily k SOS - číslo SOS kódu T dodatkom k zmluve o pripojení uzavretým dňa 21.2.2012, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve zo dňa 28.10.2011, zmluvou o pripojení č. S zo dňa 31.8.2011, listinou označenou ako detaily k SOS - číslo SOS kódu Z dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 31.8.2011, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve zo dňa 1.7.2011, pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013, opismi faktúr č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX, faktúrami č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., oboznámil sa tiež s obsahom informatívnych výpisov navrhovateľa a jeho právneho zástupcu z obchodného registra, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 21.2.2012 zmluvu o pripojení č. S a tiež dodatok k tejto zmluve o pripojení, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón zn. Huawei MediaPad za kúpnu cenu 1 euro a podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 370 eur.

Dňa 31.8.2011 uzavreli tiež zmluvu o pripojení č. S ku ktorej uzavreli v ten istý deň aj dodatok. Z dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón zn. Sony Ericsson Elm za kúpnu cenu 1 eur, pričom podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 133 eur.

V zmysle bodu 2.3 dodatkov k zmluvám sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvných vzťahoch a využívať bez prerušenia služby poskytované navrhovateľom v súlade so svojimi záväzkami po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatkov a zároveň sa zaviazal neuskutočniť úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmlúv a/alebo dodatkov pred uplynutím doby viazanosti (písm. a/ bodu 2.3. dodatku), nepožiadat' o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (písm. b/ uvedeného bodu dodatku), nedopustiť sa konania, alebo svojím konaním nedať podnet alebo neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo ju vypovedať, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť mu poskytovanie služieb (písm. c/ uvedeného bodu dodatku), ako aj že bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program (resp. taký variant) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b/ uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu jeho záväzku podľa bodu 2.2 dodatku (písm. d/ bodu 2.3 dodatku).

V zmysle bodu 3.7 dodatkov k zmluvám o pripojení odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilné telefóny sú mu predávané za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti) pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu.

Navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu a zaviazal sa mu poskytovať služby vo zvolenom účastníckom programe (Internet na doma Exkluzív; Volania do všetkých sietí 100+). Odporca v lehote splatnosti nezaplatil cenu za navrhovateľom poskytnuté služby vyfakturované v období od septembra 2012 do novembra 2012, spolu vo výške 165,40 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 na úhradu sumy vo výške 671,63 eur, ktorá pozostáva z pohľadávky za poskytnuté služby v sume 165,40 eur, zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 493 eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie 13,23 eur. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval.

Ustanovenie dodatkov k zmluvám o pripojení obsahujúce dohodu o zmluvnej pokute bolo v iných súdnych konaniach navrhovateľa vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo poukázal samotný navrhovateľ v podanom návrhu, domáhal sa preto, pokiaľ ide o sumu 493 eur (rozdielu medzi predajnou cenou pri uzavretí zmluvy o pripojení a určenou akciovou cenou poskytnutého zariadenia a mobilného telefónu), jej zaplata z dôvodu náhrady škody, z ktorej sumy však požadoval zároveň aj zaplata úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne odo dňa 26.1.2012, teda odo dňa, kedy sa mal odporca dostať do omeškania so splnením záväzkov v zmysle vyššie uvedeného pokusu o pokonávku.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nespĺní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Predmetom tohto konania je zaplatenie ceny hovorného a poskytnutých služieb vo výške 165,40 eur a náhrady škody vo výške 493 eur, teda spolu zaplatenie sumy vo výške 658,40 eur spolu s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne, a to v časti nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, preto v tejto časti návrhu vyhovel a v časti zaplatenia náhrady škody návrh zamietol.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti a pri tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli splnené určité základné predpoklady.

Týmito základnými predpokladmi sú 1. protiprávny úkon, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou (kauzálny nexus) a 4. zavinenie škodcu. Prvé tri predpoklady majú objektívny charakter a štvrtý subjektívny charakter.

1.) Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti.

2.) Škodou je ujma, ktorá môže byť majetková - vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, alebo aj nemajetková, pričom rozoznávame skutočnú škodu (zmenšenie majetku poškodeného) a ušlý zisk.

3.) Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku navrhovateľa (poškodeného), a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti) s porušením právnej povinnosti odporcu.

V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení č.k. 5C/162/2014-57 zo dňa 16.7.2014), nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce naplnenie základných atribútov vzniku a výšky škody.

Cena, ktorú zaplatil odporca za poskytnutý mobilný telefón Huawei MediaPad podľa dodatku k zmluve o pripojení, predstavovala 1 euro, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala podľa tvrdenia navrhovateľa predstavovať sumu 370 eur. Za poskytnutý mobilný telefón Sony Ericsson Elm zaplatil odporca podľa dodatku k zmluve o pripojení cenu 1 eur, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala podľa tvrdenia navrhovateľa predstavovať sumu 133 eur. Navrhovateľ v tomto prípade v návrhu na začatie konania uviedol, že akciová cena telefónu bola 9 eur, čo je však v rozpore so znením dodatku k zmluve o pripojení č. S konkrétne bodu 1.2. Doklad, o tom že v rozhodnom čase sa dotknuté mobilné telefóny predávali za práve takéto ceny, teda, že všeobecná hodnota zariadení a nie iba navrhovateľom uvedená predajná cena bola práve v takejto výške, navrhovateľ súdu v konaní nepredložil. Podľa tvrdenia navrhovateľa rozdiel medzi bežnými predajnými maloobchodnými cenami a akciovými cenami predmetných telefónov v čase uzavretia zmlúv o pripojení predstavuje 493 eur. Listiny označené ako detaily k SOS, číslo SOS kódu T a Z kde sú uvedené predajné ceny predmetných mobilných telefónov vo výške 370 eur a 133 eur, súd nepovažuje za doklad preukazujúci všeobecnú predajnú cenu týchto mobilných telefónov, teda cenu, za ktorú by sa mali tieto mobilné telefóny predávať.

Škodu mal odporca spôsobiť navrhovateľovi podľa tvrdenia navrhovateľa uvedeného v návrhu na začatie konania tým, že získal mobilné telefóny za „akciové“ (zvýhodnené) ceny tak, že podpisom dodatkov k zmluvám o pripojení sa zaviazal používať služby, platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ však v tomto konaní nepreukázal, že medzi ním a odporcom došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dohodnutou dobou viazanosti (osobitne, akým spôsobom k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo - nebola predložená žiadosť odporcu o vypojenie SIM karty z prevádzky alebo o jej dočasnú deaktiváciu - bod 2.3 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení, či iný úkon odporcu smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy/dodatku - bod 2.3 písm. a/ dodatku k zmluve o pripojení, ani doklady o vypovedaní zmluvy či odstúpení od nej zo strany navrhovateľa - bod 2.3 písm. c/ dodatku k zmluve o pripojení). V konaní bola preukázaná len skutočnosť, že odporca neuhradil navrhovateľovi faktúry za poskytnuté služby a hovorné, teda v tejto časti porušil svoje povinnosti, ale v dôsledku porušenia týchto povinností nebolo preukázané, aby došlo ku ukončeniu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom.

Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal ukončenie zmluvného vzťahu s odporcom (osobitne, že by k ukončeniu zmluvného vzťahu pred dobou viazanosti došlo práve zo strany odporcu a teda, že odporca porušil právnu povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby) pred uplynutím doby viazanosti tak, ako to vyplýva z písm. a/, b/ či c/ bodu 2.3 dodatku k zmluve o pripojení a z bodu 2.4 uvedeného dodatku, tiež nepreukázal ani porušenie povinností odporcu podľa bodu 2.2 dodatku.

Súd dodáva, že navrhovateľ poskytol odporcovi zľavnené mobilné telefóny, resp. mu umožnil na základe dodatkov k zmluvám kúpu mobilných telefónov za ním určené znížené kúpne ceny, čo je podľa názoru súdu prejavom jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané podľa názoru súdu výhradne za účelom získania klientov. Navrhovateľ sa sám rozhodol predáť mobilné telefóny za zľavnenú kúpnu cenu, preto inú ako zľavnenú predajnú cenu zaplatenú na základe kúpnej zmluvy súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.

Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporcu. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi navrhovateľ poskytol pri kúpe mobilného telefónu, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmlúv riadená a ovplyvnená, a to, ako uviedol, že odporcovi poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa tento zaviazal platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv a ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa, ako aj odporcu pri uzatváraní dodatkov k zmluvám o pripojení a teda aj pri uzatváraní kúpnych zmlúv na mobilné telefóny, mali určite vplyv mnohé faktory tak na strane odporcu (napr. ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora), ako aj na strane navrhovateľa, a to snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnych zmluvách, odpredať odporcovi mobilné telefóny so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby, by bolo nenadobudnutie práve tohto brutto zisku v podobe mesačných platieb za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnuté zľavy z kúpnej ceny mobilných telefónov takýmto následkom nie je.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti istiny vo výške 493 eur požadovanej z dôvodu náhrady škody, a to aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na úroky z omeškania z nej.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné z obsahu predložených faktúr vyplýva, že navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb vo výške 165,40 eur (jednotlivé položky sú popísané vo faktúrach č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX). Navrhovateľ umožnil odporcovi uhradiť cenu za tieto služby ešte v dodatočnej lehote v zmysle pokusu o pokonávku z 11.1.2013, a to do 25.1.2013, čo však odporca doposiaľ neurobil a s úhradou sumy 165,40 eur je v omeškaní. Navrhovateľ požadoval z celej dlžnej istiny úrok z omeškania až od 26.1.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na splnenie záväzku odporcu. Keďže návrh navrhovateľa je v časti ceny za poskytnuté služby a hovorné dôvodný, súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 165,40 eur, ako aj úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 26.1.2013 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania odporcu s každou jednotlivou časťou istiny bola vo výške 0,75 % a tak navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyšší než základná úroková sadzba ECB, t.j. vo výške 8,75 % ročne), keďže navrhovateľom uplatnený úrok neprevyšuje zákonom stanovenú výšku úroku z omeškania, súd mu priznal požadovaný 8,75 % ročný úrok z omeškania od 26.1.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí termínu na zaplatenie stanoveného v pokuse o pokonávku do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania navrhovateľa a odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri žalovanej istine 658,40 eur bol úspech navrhovateľa v časti istiny vo výške 165,40 eur, čo predstavuje 21,12 % úspešnosť a úspech odporcu v časti istiny vo výške 493 eur, čo predstavuje 74,88 %. Úspech odporcu prevyšuje úspech navrhovateľa o 53,76 % a v takomto rozsahu by mal odporca právo na náhradu trov konania od navrhovateľa. Keďže si však odporca náhradu trov konania neuplatňoval a zo spisu mu žiadne trovy ani nevyplyvajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 98,95 eur. S poukazom na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, napríklad rozhodnutia sp. zn. 3Co17/2012 zo dňa 23.5.2012, sp. zn. 4Co 18/2012 zo dňa 7.9.2012, sp. zn. 5Co/37/2012 zo dňa 12.7.2012, sp. zn. 16Co 33/2012 zo dňa 16.4.2012, sp. zn. 18Co 34/2012 zo dňa 16.8.2012 a sp. zn. 19Co 40/2012 zo dňa 23.8.2012, súd zastáva názor, že vedľajší účastník môže vstúpiť aj len do časti konania - týkajúceho sa zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody a vedľajší účastník na strane odporcu má vzhľadom na plný úspech v predmetnej časti sporu nárok na náhradu trov konania.

Súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z hodnoty predmetu sporu, ktorým je náhrada škody vo výške 493 eur, teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú 1. z odmeny 2 x 33,19 eur za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. a písomné podanie na súd - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., 2. z náhrady výdavkov 2 x 8,04 eur podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a 3. z DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 82,46 eur, t.j. vo výške 16,49 eur. Na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 98,95 eur súd zaviazal v príslušnej časti uplatnenej náhrady škody neúspešného navrhovateľa.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku odvolanie, a to na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.